

PERIODIČNI TISK V POVOJNI SLOVENSKE EMIGRANTSKI SKUPNOSTI V ARGENTINI

Avgust Horvat

COBISS 1.04

UVOD

Povojna politična emigracija v Argentini je bila ob naselitvi v kulturnem pogledu precej kompaktna. Nivo kulturne osveščenosti je bil različen, v splošnem pa je imel korenine v katoliškem svetovnem nazoru, ki je bil večini tedanjih slovenskih emigrantov skupen, a se je razlikoval z ozirom na izobrazbo in zadnji kraj bivališča (podeželje ali mesto).

Večina intelektualcev (teh je bilo 25 odstotkov),¹ ki so imeli srednješolsko ali visokošolsko izobrazbo, je imela zadnje bivališče v mestih ali večjih podeželskih središčih, največ priseljencev pa je bilo s podeželja (kmetje, obrtniki, delavci različnih strok). Intelektualci so imeli po končanem študiju v prostem času priložnost, da so se udeleževali v različnih poklicnih organizacijah, političnih strankah, kulturnih in verskih organizacijah. Poleg poklicne dejavnosti so imeli veliko možnosti tudi za znanstveno in kulturno dejavnost, katere rezultate so posredovali širši skupnosti s prispevki v revijah, specializiranih ali splošno kulturnih, s knjižnimi izdajami in s predavanji. Z ozirom na poklicno opredelitev intelektualcev so v skupnosti prevladovali duhovniki, ki so v emigracijo prenesli tudi del predvojne slovenske univerze – teološko fakulteto, ki je dala izseljencem na različnih kontinentih in pozneje tudi domovini približno 75 duhovnikov.²

Ljudska kultura, predvsem katoliška, je bila na predvojnem slovenskem podeželju zelo razvita. Sodila je v vrh tovrstne evropske kulture. Prosvetne organizacije in domovi so bili vključeni pod okrilje osrednje Prosvetne zveze s sedežem v Ljubljani. Če v poletnih mesecih v prosvetnih domovih ni bilo veliko dejavnosti, med katerimi so bila sicer v ospredju predvsem predavanja in pevske vaje, se je aktivno kulturno življenje začelo v jesenskih in zimskih mesecih. Organizirali so sestanke, predavanja z različnimi temami in vaje za gledališke igre, predvsem ljudske. V vaseh, v katerih ni bilo prosvetnega doma, so prirejali igre in druge prireditve v šolskih prostorih na iznajdljivo improviziranih odrih. S prosvetnim delom so bile tesno povezane mladinske organizacije – do kraljeve diktature leta 1929 Orel (fantovska in dekliška veja), po diktaturi pa Zveza fantovskih odsekov in dekliških krožkov. Ne smemo pozabiti

¹ France Pernišek, Ob 25 letnici Društva Slovencev, *Zbornik Svobodne Slovenije 1971–1972*, Buenos Aires 1972, str. 354.

² Avgust Horvat, Prizadevanja za izobrazbo med slovenskimi izseljenci v Argentini, *Dve domovini / Two Homelands*, 8 (1997), str. 45.

tudi dejavnosti verskih organizacij, Marijinih družb in kongregacij, skupin Katoliške akcije, ki so delovale predvsem za kmečko mladino in ki so imele poleg verskega tudi kulturni pomen.

Če je bila bralna kultura v poletnih mesecih nekoliko v zastoju, omejena predvsem na tednike politične vsebine in revije verskega značaja, so v zimskih mesecih gostovale v številnih družinah Mohorjevske kot neizogibno branje. Poleg Mohorjevsk so prihajale na podeželje tudi knjige Prešernove družbe, ki so imele oporo v liberalno usmerjenih učiteljih. V katoliških vrstah so bili glavni nosilci prosvetnega dela župniki, kaplani in učitelji ob sodelovanju nadarjenih kmečkih fantov, deklet, mož in žena.

V vsem tem lahko najdemo vzroke za hitro obnovitev intelektualnega, kulturnega, prosvetnega in publicističnega dela že v begunskih taboriščih in nato v izseljenstvu. Begunci in pozneje izseljenci so s svojim delom pokazali, da jim je bilo po sili razmer odvzeto samo fizično ozemlje domovine. Najvišje vrednote domovine pa so ohranili z razvijanjem narodnega, verskega in kulturnega življenja, torej z dejavnostmi, ki so te vrednote še naprej spodbujale in krepile. Slovenska politična emigracija ostaja že 55 let zvesta svojemu doslej uspešnemu poslanstvu, da kljub neugodnim okoliščinam ohrani narodne vrednote in jih posreduje naslednjim generacijam, upoštevajoč njihovo življenjsko realnost. V nadaljevanju tega prikaza sledi pregled izdajanja periodičnega tiska v času polstoletnega bivanja slovenskih priseljencev v deželi pod Južnim križem – pregled dejavnosti, ki je sestavni del prizadevanj za narodno ohranitev slovenske skupnosti v Argentini.

1. GLASILA DRUŽBENIH VED IN GOSPODARSTVA³

Ker je dežela naselitve nudila velike možnosti na področju gospodarskih dejavnosti, saj je bila industrializacija v razvoju, potekala pa so tudi velika javna dela, priseljencem ni bilo težko najti zaposlitve. Kljub temu pa so stremeli tudi za gospodarsko osamosvojitvijo z željo, da bi začeli z lastnimi obrtnimi delavnicami. O tem so razpravljali že na drugem Socialnem dnevu pod okriljem organizacije Družabna pravda, sprejeli so več resolucij in pobudo za gospodarsko osamosvojitve.⁴

Tudi politične dejavnosti v skupnosti niso zapostavljali. Ta ni bila uniformirana, temveč so različne skupine izdajale vsaka svoje glasilo, morda vsaj skromno in izhajajoče krajši čas. Tovrstna glasila so:

1. *Gospodarski vestnik*. Izdajala Slovenska gospodarska zadruga, predhodnica zadruge SLOGA. V letih 1954–56 je izšlo 5 strojep. avtogr. števil in 5 tiskanih števil.
2. *Stik*. Glasilo kreditne zadruge SLOGA. Izhaja od leta 1978, zadnja leta občasno.

³ Vsi tozadevni podatki so povzeti po: Marjan Pertot, *Bibliografija slovenskega tiska v Argentini 1945–1990. II. del: Časopisje*, Trst: Knjižnica Dušana Černeta, 1991.

⁴ *Drugi socialni dan: Naša gospodarska osamosvojitve*, Buenos Aires: založila Družabna Pravda, 1953.

3. *Boletín informativo de Eslovenia libre*. Izhajal v letih 1966–85 kot informativni bilten za argentinsko javnost. Izšlo je 6 števil, izdajatelj Zedinjena Slovenija.
4. *Družabna pravda*. Izdajal konzorcij organizacije Družabna pravda. Od avgusta 1946 do septembra 1948 je izhajala v Rimu kot razmnoženina, izšlo je 28 števil. Od 1950–73 je izhajala v Argentini kot razmnoženina do številke 77, nato tiskana do številke 169–170 leta 1982, in sicer kot revija za družbena vprašanja z vidika družbenega nauka Cerkve.
5. *Sij slovenske svobode*. Izdajala založba Sij, Ruda Jurčec in Alojzij Geržinič. Izhajal od 1969–80, skupaj 165 števil, kot glasilo prizadevanj za samostojno slovensko državo.
6. *Slovenska pot*. Izdajal konzorcij, urejal uredniški odbor. Glasilo Slovenskega državnega gibanja. Od 1953–66 je izšlo 50 števil.
7. *Smer v slovensko državo*. Interno glasilo Slovenskega državnega gibanja v Argentini. List je izhajal od 1965–84, izšla je 101 številka.
8. *Svobodna beseda*. Izdajali člani Slovenske demokratske stranke od 1954–57, izšlo 10 strojep. avtogr. števil.
9. *Svobodna Slovenija*. Tednik. Prvotno izhajal kot ilegalno glasilo Slovenske legije od 22. novembra 1941 do maja 1945 v Ljubljani, od 1945–47 v Rimu, od 1948 do danes v Buenos Airesu. Od 1948–84 je bil lastnik tednika Miloš Stare, od 1984–90 njegovi sorodniki, nato osrednje društvo Zedinjena Slovenija. Ureja uredniški odbor. Trenutno izhaja v 822 izvodih.⁵
10. *Šmartinski vestnik*. Glasilo Domobrancev in drugih protikomunističnih borcev. Izdajatelj in urednik je bil župnik Karel Škulj. V letih 1948–53 je izšlo 24 števil, nato je izhajal pod naslovom *Vestnik* (gl. točko 13).
11. *Tabor*. Vestnik Združenih slovenskih protikomunistov. Izdaja konzorcij, ureja uredniški odbor. Izhaja od leta 1964, zadnja leta občasno.
12. *Vestnik borcev*. Glasilo Zveze društev slovenskih protikomunističnih borcev, izdajal konzorcij. V letih 1960 in 1964 izšla po ena številka.
13. *Vestnik slovenskih Domobrancev in drugih rodoljubov*. Nadaljevanje *Šmartinskega vestnika*. Izdajatelj in urednik v letih 1954–57 župnik Karel Škulj, od 1957–96 pa je revijo urejal uredniški odbor. V prvih 15 letih je revija izhajala mesečno, potem dvomesečno, nato občasno, dokler ni leta 1996 prenehala izhajati.

Večina izdajateljcev in urednikov navedenih publikacij pripada prvi generaciji priseljencev, ki je čutila potrebo, da ohranja pričevanja in obvešča skupnost o svojem delovanju. Nekatere publikacije, ki še izhajajo, pa so že izročene drugi generaciji, ki upa, da bo v doglednem času lahko pritegnila v uredništva tudi mlade iz tretje generacije.

⁵ Poročilo na občnem zboru društva Zedinjena Slovenija, *Svobodna Slovenija*, 13. 4. 2000, str. 3.

2. GLASILA KRAJEVNIH DOMOV

Krajevni domovi niso izdajali niti ne izdajajo svojih stalnih glasil. Njihova glasila izhajajo občasno, ob obletnicah in večjih prireditvah. Obravnavajo lokalna vprašanja in vabijo Slovence iz okolice k sodelovanju in zvestobi slovenstvu. Glasila krajevnih domov so:

1. *Moj dom*. Glasilo Slomškovega doma v Ramos Mejia. Izhajati je začelo leta 1965, strojep. avtogr., s presledki do danes.
2. *Naš list*. Izdaja mladina Našega doma v San Justu od leta 1990. Izhaja občasno, strojep. avtogr.
3. *Sanmartinski glas*. Glasilo doma in društva v San Martinu. Izhaja občasno od leta 1990, strojep. avtogr.
4. *Glas Pristave*. Glasilo društva Slovenska Pristava v Castelarju. Izhaja občasno od leta 1981, strojep. avtogr.
5. *Glasnik Slovenskega društva v Mendozi*. Izhajal občasno od 1955–84, strojep. avtogr.
6. *Glasnik slovenskega zavetišča dr. Gregorija Rožmana*. Izdajalo zavetišče v letih 1969–72, izšlo 6 števil.
7. *Karapačajska vez*. Glasilo Slovenskega doma v Carapachayu, izhaja občasno, strojep. avtogr.
8. *Glasilo Hladnikovega doma*. Izdajal Hladnikov dom v Slovenski vasi v Lanusu. Do leta 1981 izšlo 10 števil, strojep. avtogr.
9. *Informativni vestnik Društva Slovencev v Buenos Airesu*. Izhajal od 1956–57, izšle 3 številke, strojep. avtogr.
10. *Goré*. Glasilo Slovenskega planinskega društva v Argentini, Bariloche. V začetku je bil list priloga tednika *Svobodna Slovenija*, nato je izhajal občasno kot zbornik, od 1955–87 je izšlo 5 števil.
11. *Slovenska vas*. Glasilo slovenske skupnosti v Lanusu. Izdajajo in urejajo slovenski lazaristi župnije Marije Kraljice v Lanusu. Izhaja občasno od leta 1957.
12. *Informativni vestnik Društva Slovencev, pozneje Zedinjene Slovenije*. Letna poročila v letih 1959–64, izšlo 5 števil.
13. *Utrinki iz Patagonije*. Izdaja Aljaževa šola v Barilochah. Izhaja občasno.

Glasila krajevnih domov v glavnem urejajo mladi iz druge generacije. Pripravljajo jih sami, pridobivajo si sodelavce, poskrbijo za tisk in razpošiljanje. Tovrstno ohranjanje dediščine razumejo kot svojo dolžnost.

3. KULTURNE PUBLIKACIJE IN REVIIJE

Pregled zajema kulturne publikacije in revije, ki izhajajo ali so izhajale v 51 letih skupnosti povojne slovenske emigracije. Večina se jih je rodila iz zavzetosti prve

generacije, a so nekatere že utihnile zaradi smrti številnih naročnikov, obenem pa je to tudi naravna posledica ostarelosti sodelavcev.

1. *Druga vrsta*. Revija mladih. Izdajal uredniški odbor, Tine Debeljak ml., Andrej Rot, Pavel Fajdiga, Marjan Adamič. Od 1977–81 izšlo 14 števil, strojep. avtogr.
2. *Glas SKA*. Prva številka je izšla leta 1954 kot mesečno poročilo o delovanju Slovenske kulturne akcije. Do konca leta 1999 je izšlo 46 letnikov. Od 1955–70 je *Glas* izhajal večkrat mesečno, od 1970–79 mesečno, nato šestkrat letno, zadnja leta občasno.
3. *Gledališki list* Igralske družine Narte Velikonja (IDNAVE). Leta 1949 je izšlo 9 števil.
4. *Gledališki list* Slovenskega gledališča v Buenos Airesu. V letu 1966 so izšle 3 številke.
5. *Meddobje*. Splošna kulturna revija. Izdaja Slovenska kulturna akcija od leta 1954. V prvih letih se je zvrstilo več urednikov, od leta 1970 ureja revijo uredniški odbor. Revija ni izšla v letih 1960, 1971 in 1981. Zadnja leta izhajajo 4 številke letno v dveh zvezkih.
6. *Novi časi*. Revija o aktualnih vprašanjih. Izdajatelj France in Janez Krištof, uredjal Ruda Jurčec. Leta 1962 izšle 3 številke.
7. *Slovenska beseda*. Kulturna revija. Izdajala istoimenska založba. Leta 1949 jo je ustanovil duhovnik Karel Škulj, ki jo je do leta 1953 tudi urejal, nato jo je do leta 1958, ko je prenehala izhajati, urejal uredniški odbor. Izšlo je 90 števil.
8. *Vrednote*. Revija za znanost, umetnost in kritiko. Ustanovljena leta 1951 kot glasilo Delovnega občestva za slovenski katoliški institut. Do leta 1954 urejal uredniški odbor, nato Ruda Jurčec, izdajanje revije pa je prevzela Slovenska kulturna akcija. Leta 1951 so izšle 3 številke, leta 1954 druga knjiga, leta 1956 tretja knjiga, leta 1957 četrta in leta 1958 peta knjiga. V tem letu je delovanje Delovnega občestva za slovenski katoliški institut prenehalo in njegovo poslanstvo je prevzela Slovenska kulturna akcija.

Od navedenih kulturnih revij in publikacij izhajata še *Glas SKA* in *Meddobje*. Zaradi ostarelosti ustanoviteljev in prvih sodelavcev ali njihove smrti je sodelavcev iz prve generacije le še nekaj, mladih sodelavcev teh publikacij pa je tudi premalo, da bi lahko zadovoljivo napolnili razpoložljive strani.

4. PUBLIKACIJE MLADINE, DIJAKOV IN ŠTUDENTOV

Ob zavidljivi aktivnosti odraslih tudi številni mladi niso hoteli zaostajati. Dali so pobude za ustanovitev več publikacij, ki so živele, dokler so bili njihovi uredniki še dijaki. Ko so prestopili v visokošolski študij, niso imeli posnemalcev. Mladinska glasila so:

1. *Informativni list* Slovenskega katoliškega akademskega društva v Buenos Aire-

- su. Izdajal in urejal odbor društva. V letih 1962–67 so izšle 4 številke, strojep. avtogr.
2. *Mladinska vez*. Mesečnik za slovensko mladino v Argentini. Izhaja od leta 1957, izdajata mladinski organizaciji Slovenska fantovska zveza in Slovenska dekliška organizacija. Urejajo člani obeh organizacij. V prvih letih je izhajal mesečno, nato občasno do danes.
 3. *Mladina*. Izdajalo Društvo Slovencev v Buenos Airesu v letih 1950–52. List je bil namenjen osnovnošolskim tečajem, izšlo 25 številk.
 4. *Eco slovenskih šahistov v Argentini*. Izdajala Zedinjena Slovenija v letih 1981–83. Urejal Tine Debeljak ml., letno izšla po ena številka na dveh straneh.
 5. *Juventus*. Izdajali in urejali dijaki Baragovega misijonišča v Slovenski vasi v Lanusu. Leta 1966 sta izšli dve številki, strojep. avtogr.
 6. *Skavtska pota*. Skavtski mesečnik. Izdala Zveza slovenskih skavtov v Argentini, uredili njeni člani. Izšla samo prva številka leta 1970, strojep. avtogr.
 7. *Utrinki*. Glasilo Organizacije slovenskih srednješolcev v Argentini. Izdali in uredili dijaki. Izšla samo prva številka leta 1957, strojep. avtogr.
 8. *Zavodar*. List slovenskih srednješolcev v Rožmanovem zavodu v Adroguéju. Izdajali in urejali gojenci zavoda v letih 1954–76, strojep. avtogr. Posebne izdaje ob deseti, dvajseti in petindvajseti obletnici škofovega zavoda.

Danes izhaja le še *Mladinska vez* in bo verjetno izhajala, dokler bosta aktivni obstoječi mladinski organizaciji. Pri tem ima okolje vsako leto večji vpliv na mlade, česar predvsem pri tretji generaciji ni mogoče zanikati. Kot je razvidno iz pričujočega pregleda, je druga generacija dala pobudo za ustanovitev osmih mladinskih publikacij, od katerih pa je ostala aktivna samo ena. Tudi ta ima prihodnost le še toliko časa, dokler ne bodo nad tretjo generacijo prevladali pritiski okolja, ki pospešujejo njeno asimilacijo.

5. VERSKE REVIIJE IN PUBLIKACIJE

Verski tisk je poleg tednika *Svobodna Slovenija* v emigrantski skupnosti najbolj razširjen, čeprav je tudi ta tisk deloma podvržen demografskim premikom in vplivu okolja. Kljub temu pa ima kar dobre perspektive in bo verjetno živel toliko časa, dokler bodo obstajala krajevna dušnopastirska središča s krajevnimi slovenskimi nedeljskimi mašami. Verski periodični tisk povojne emigrantske skupnosti v Argentini predstavljajo naslednji naslovi:

1. *Baragov vestnik*. Glasilo Južnoameriške Baragove zveze. V letih 1953–83 je izhajal občasno. Pobudnik in urednik je bil Filip Žakelj.
2. *Duhovno življenje*. Izdaja Slovensko dušnopastirstvo v Argentini. Revijo je začel izdajati izseljenski duhovnik Jože Kastelic leta 1933 in bil urednik do smrti leta 1940, nato jo je do leta 1948 urejal izseljenski duhovnik Janez Hladnik. V prvih 15 letih je izšlo 251 številk. Leta 1949 so v uredništvo pritegnili Ladislava

- Lenčka in Antona Oreharja. Ko je bil Janez Hladnik nastavljen za župnika v argentinski župniji, je izdajanje in uredništvo revije prevzelo dušnopastirstvo nove emigrantske skupnosti. Zamenjalo se je več urednikov, zdaj revijo ureja uredniški odbor. Zadnja leta izide 10 številk letno.
3. *Božje stezice*. Otroška priloga revije *Duhovno življenje*. Uredništvo je isto, izhaja 10 številk letno.
 4. *Oznanilo*. Priloga revije *Duhovno življenje* od leta 1950. Izdaja in ureja Slovensko dušnopastirstvo v Argentini. Izhaja tedensko in je najbolj razširjen tednik v skupnosti.
 5. *Cilji in pota*. Publikacija Slovenske katoliške akcije. Nadaljevanje revije, ki je začela izhajati v begunskem taborišču v Spittalu v Avstriji v letih 1948–49, od 1950–60 pa je izhajala v Argentini. Izšlo je 36 številk.
 6. *Delo*. Glasilo Slovenske katoliške akcije v Argentini, katere odbor jo je izdajal in urejal v letih 1956–80, od leta 1981 pa Slovensko dušnopastirstvo. Glasilo izhaja občasno.
 7. *Katoliški misijoni*. Slovenski misijonski mesečnik. Izdajali slovenski lazaristi in Baragovo misijonišče v Slovenski vasi v Lanusu. Revija je pred drugo svetovno vojno in med vojno do leta 1945 izhajala v domovini, izšlo je 45 letnikov. Od 1948–87 je v Argentini izšlo 45 letnikov, nato je mesečnik prenehal izhajati, ker je v domovini začela izhajati revija *Misijonska obzorja*.
 8. *Mladi misijonar*. Priloga *Katoliških misijonov* v letih 1950–55, izšlo 21 številk.
 9. *Misijonski zavod*. Glasilo zavoda, urejali gojenci Baragovega misijonišča v Slovenski vasi v Lanusu. Od 1969–83 izšlo 83 številk.
 10. *Misel*. Glasilo slovenskih bogoslovcev. Izdajal konzorcij, urejali bogoslovci. Od 1946–48 je glasilo izhajalo v begunstvu, od 1953–62 pa v Argentini.
 11. *Naš dom*. Notranje glasilo bogoslovcev v San Luisu in v Adroguéju. Izdajali in urejali bogoslovci slovenskega bogoslovnega semenišča v tujini. V letih 1949–61 je izšlo 96 številk, strojep. avtogr.
 12. *Naš klic*. Glasilo Slovenske katoliške akcije – deklinške veje v Argentini. V letih 1949–55 izšlo 27 številk, strojep. avtogr.
 13. *Naš vodnik*. Glasilo Zveze katoliških mož in fantov. Izhajalo od 1952–55, izšlo 27 številk, strojep. avtogr.
 14. *Nova mladina*. Glasilo fantovske veje Slovenske katoliške akcije v Buenos Airesu. Od 1949–51 izšlo 22 številk, strojep. avtogr.
 15. *Omnes unum*. Glasilo slovenskih duhovnikov v zamejstvu. Izdajal konzorcij, urejal uredniški odbor. Od 1954–66 je revija izhajala v Argentini, izšlo je 78 številk, nato se je uredništvo preselilo v London.

V prvih letih naselitve je bila tudi publicistika z versko vsebino precej razgibana. Publikacije, ki so v deželi naselitve začele izhajati z zanosom, so iz različnih razlogov postopoma usahnile. Odločilno je bilo tudi dejstvo, da skupnost z naročninami ni več mogla vzdrževati vseh publikacij.

*

Poleg navedenih publikacij emigrantske skupnosti, ki so jih naročali posamezniki z ozirom na svoje potrebe in zanimanje, so mnogi bili (in so še vedno) naročniki različnih publikacij iz slovenskega zamejstva in domovine.

SKLEP

Ob prelomu stoletja in po dobrih 50 letih izhajanja imajo izglede za prihodnja leta nekatere od publikacij splošnega in verskega značaja, ki še danes izhajajo. Goto-vo pa se bodo morale prilagoditi novim potrebam skupnosti in tudi novim izzivom. Biti naročnik vsaj nekaterih publikacij, ki so v omenjenem času izhajale v skupnosti, je bila za prvo generacijo povojnih priseljencev potreba in dolžnost, kljub temu da skupnost ni bila kos ohranitvi tolikšnega števila publikacij niti v gmotnem smislu niti s potrebnim številom intelektualnih prispevkov. Drugi generaciji pomeni nadaljevanje publicistične dejavnosti sestavni del ohranjanja narodne dediščine, ki se ji večina ne želi odreči. Izgledi tretje generacije pa so odvisni od vsakodnevne odločitve posameznika in postopoma vse bolj večinskega dela skupnosti, tj. od »vsakodnevnega plebescita«, katerega rezultat je odvisen od narodne zavesti druge generacije in njene pripravljenosti za narodno vzgojo v družini, seveda ob pomoči izseljenske skupnosti in nič manj tudi domovine njihovih staršev.

RESUMEN

PUBLICACIONES PERIÓDICAS ENTRE LOS EMIGRANTES ESLOVENOS DE POSGUERRA EN LA ARGENTINA

Avgust Horvat

Con la llegada a la Argentina, los emigrantes eslovenos de posguerra continuaron sin interrupción con las publicaciones tan características en el periodo entre las dos guerras mundiales en su patria y en los campamentos de refugiados después de terminada la guerra, en Austria e Italia. En algunos casos se desarrollaba todavía con mayor intensidad. Se formaron distintas organizaciones, laicas y religiosas, con fines y deseos de acercarse a la comunidad e informarla sobre sus actividades, especialmente para los jóvenes.

En los primeros años el entusiasmo era muy grande, pero al pasar los años demostró que una colectividad no muy numerosa y con ingresos medios de la mayoría de sus componentes, no podría mantener todas las publicaciones por largo tiempo. Aparte se editaron muchos libros y los suscriptores y compradores en ambos casos

eran los mismos. Por ésta razón algunas publicaciones tenían vida corta, especialmente si estaban dirigidas a determinados grupos de la comunidad.

El cambio generacional era otro factor influyente. Muchos colaboradores y suscriptores ya no estaban porque así es la ley de la vida, y los jóvenes de la segunda generación no reemplazaron siempre a sus antecesores. Esto se nota año a año, pero no es la causa para el pesimismo. Algunas de las publicaciones más importantes subsistirán también en el futuro, porque una comunidad con raíces propias no puede sobrevivir sin sus publicaciones en el idioma de sus padres, abuelos y bisabuelos.

SUMMARY

THE PERIODICAL PRESS IN THE POST-WAR SLOVENE EMIGRANT COMMUNITY IN ARGENTINA

Avugust Horvat

Following their arrival in Argentina post-war political emigrants from Slovenia continued almost without interruption to publish periodicals with the same characteristics as many publications issued in the homeland between the wars, and in particular those which they themselves published in Austrian and Italian refugee camps in the first years after the end of the Second World War. Some of these publications are still being published today with the same degree of commitment. Very early on a number of secular and religious organizations formed with the aim of drawing closer to the community and informing it about their activities, especially those aimed at the young.

In the early years the enthusiasm for publishing was very great, but as the years passed it became apparent that a relatively small community, the majority of whose members did not enjoy a high standard of living, could not sustain all the various publications in the long term. In addition to periodicals a large number of books were published and the purchasers and subscribers were in many cases the same people who subscribed to the periodicals. For this reason some newspapers and journals had a very brief life, especially those aimed at specific target groups within the community.

An important factor which led to the closure of numerous publications began to reveal itself as the older generation retired. When this occurred it became apparent that there was a serious lack of collaborators and subscribers, since the young second generation immigrants had not necessarily followed the model of their parents. It is likely, however, that some of the most important publications will continue to appear in the future, since a community with solid roots cannot survive without a press in the language of its parents, grandparents and great-grandparents.